

Çocuk ve Bulut Ejderhası

Jane MEADOW

Çocuk ve Bulut Ejderhası

Jane MEADOW

Leo, kestane rengi dağınık saçları hep perçem gibi dikilen küçük bir çocuktur. Parlak sarı bir yağmurluğu ve kırmızı spor ayakkabıları vardı, boynundaki bir ipte küçük gümüş bir yıldız sallanıyordu. Rüzgârlı bir sabah, bulutları izlemek için çimenli bir tepenin zirvesine tırmandı. Gökyüzü kabarık beyaz şekillerle doluydu ve Leo bunların ne olabileceğini merak ediyordu.

Aniden, kocaman bir bulut aŗaŗı sũzũldũ ve tam  nũnde durdu. Kocaman g k mavisi g zleri, kũ k yuvarlak boynuzları ve uzun, ince bir kuyruŗu vardı. Bulut bir ejderha  eklindeydi! "Merhaba," dedi ejderha ve burnundan minik altın kıvılcımlar sa ıldı. Leo'nun ela g zleri kocaman a ıldı. "Sen bir bulut ejderhasısın!" diye soludu. "Ben Leo." "Ben Nimbus," dedi ejderha g l mseyerek.

Leo hiç korkmamıştı. Ejderhanın gövdesi yumuşak ve kabarıktı, sanki binlerce pamuk topu gibiydi ve sırtı boyunca hafif bir gökkuşağı parıltısı vardı. "Uçmak ister misin?" diye sordu Nimbus. Leo o kadar hızlı başını salladı ki perçemi zıpladı. Ejderhanın sırtına tırmandı ve gökyüzüne doğru süzöldüler. Rüzgâr Leo'nun saçlarını karıştırdı ve aşağıdaki dünya küçülüp yeşillendi.

"Şuraya bak," dedi Nimbus kuyruğuyla işaret ederek. Büyük, kabarık bir bulut tıpatıp uyuyan bir kediye benziyordu, patilerini içine çekmiş kıvrılmıştı. Leo güldü. "Bıyıkları bile var!" diye haykırdı. Nimbus hafifçe üfledi ve bulut kedinin kuyruğu kıpırdadı. "Bulutlar gösteriş yapmayı sever," dedi Nimbus. "Onları görmek için sadece hayal gücünü kullanman yeter."

Daha yükseğe uçtular ve Nimbus, Leo'ya yüksek kuleleri ve dalgalı bir bayrağı olan bir kale şeklindeki bulutu gösterdi. "Bu bir kümülüs bulutu," dedi Nimbus. "Kabarık ve beyazdırlar, pamuk yığınları gibi. Yükseldiklerinde yağmur getirebilirler." Leo kalenin içinde şövalyeler ve ejderhalar hayal etti ve yanından geçerken bulut bayrağa el salladı. "Orada yaşayabilirim," dedi.

Sonra gökyüzünde bir at kuyruğu gibi uzanan uzun, ince bir bulut geldi. "Bu bir sirüs bulutu," dedi Nimbus. "Minik buz kristallerinden oluşurlar ve çok yükseklerde, soğuk ve rüzgârlı yerlerde süzülürler." Leo mutlulukla ürperdi. Bulut at mavinin içinde dörtnala koşuyor gibiydi ve Leo Nimbus'un kabarık boynuna sıkıca tutunarak onu sürüyormuş gibi yaptı.

Sonra gökyüzü grileşti ve büyük koyu bulutlar yuvarlandı. "Bunlar stratüs bulutları," dedi Nimbus. "Düz ve gridirler, gökyüzünün üstünde bir battaniye gibi." Birkaç yağmur damlası Leo'nun sarı yağmurluğuna pıt pıt düştü. "Endişelenme," dedi Nimbus. "Yağmur çiçeklerin büyümesine yardım eder." Leo bir damla yakalamak için ağzını açtı ve kıkırdadı.

Yağmur durduğunda, gökyüzünde parlak bir gökkuşağı belirdi. "Bak!" dedi Nimbus. "Bu benim en sevdiğim kısım." Gökkuşağının renklerinin içinden uçtular ve Leo'nun yıldız kolyesi parıldadı. "Bulutlar gökyüzünün hayal gücü gibidir," dedi Nimbus. "İstediğin her şey olabilirler." Leo bunu düşündü. "Yani gökyüzü dev bir resim tahtası mı?" "Aynen," dedi Nimbus.

Bir oyun oynadılar: Leo bir şekil bağıracak, Nimbus da bir bulutu o şekle sokacaktı. "Bir tavşan!" diye seslendi Leo ve uzun kulaklı kabarık bir tavşan belirdi. "Bir tekne!" diye bağırdı ve bir bulut tekne yanlarından geçti. "Bir dinozor!" diye haykırdı ve bir bulut dinozor gökyüzünde yürüdü. Leo gülmekten yanları ağrıdı. "Sen gelmiş geçmiş en iyi bulut ejderhasısın!" dedi.

Leo dağa benzeyen kocaman bir bulutu işaret etti. "Bu hangisi?" diye sordu. "Bu bir kümülonimbus," dedi Nimbus. "Gök gürültüsü ve şimşek yapabilen dev bir buluttur. Ama endişelenme—benimle birlikte burada güvendeyiz." Leo yüksek buluta baktı ve karlı bir zirve hayal etti. "Tırmanabileceğin bir dağa benziyor," dedi.

Aniden rüzgâr güçlendi ve Nimbus'un ince kuyruğu minik topaklara dağılmaya başladı. "Olamaz!" diye haykırdı Nimbus. "Rüzgâr beni dağıtıyor!" Leo sıkıca tutundu. "Ne yapabiliriz?" diye sordu. "Daha fazla bulut topağı toplamam gerek," dedi Nimbus. "Ama bunu tek başıma yapamam." Leo etrafına bakındı. "Ben yardım ederim!" dedi. "Ne yapacağımı söyle."

Nimbus, Leo'ya havadaki gevşek bulut topaklarını nasıl toplayacağını gösterdi. "Nazikçe," dedi Nimbus. "Kar taneleri yakalar gibi." Leo kollarını uzattı ve yumuşak beyaz topaklar toplayıp Nimbus'un kuyruğuna yerleştirdi. Ejderhanın gövdesi yeniden kabardı. "Başardın!" dedi Nimbus. "Teşekkür ederim, Leo." Leo parladı. "Arkadaşlar bunun içindir," dedi.

Kuyruđu yeniden bütün olunca Nimbus gökyüzünde mutlu bir takla attı. "Beni kurtardın," dedi. "Şimdi sana bir bulut şekli daha göstereyim." Büyük, yumuşak bir bulutu iki arkadaşın—bir çocuk ve bir ejderhanın—birlikte uçtuđu şekle soktu. "Bu biziz!" dedi Leo. "Sonsuza dek arkadaşlar," dedi Nimbus ve bulut şekli yumuşak bir gökkuşağı parlaltısıyla parladı.

Güneş batmaya başladı ve Nimbus, Leo'nun tepesine geri süzüldü. "Seni tekrar göreceğim miyim?" diye sordu Leo. "Gökyüzüne her baktığında," dedi Nimbus. "Ve hayal gücünü her kullandığında." Leo'ya nazikçe burnunu sürttü ve minik bir altın kıvılcım Leo'nun yıldız kolyesine kondu. "Hoşça kal, Leo." "Hoşça kal, Nimbus," dedi Leo el sallayarak.

Leo tepede durdu ve Nimbus'un pembe ve turuncu gökyüzüne doğru süzülüşünü izledi. Bulut ejderha küçüldükçe küçüldü ve sonunda kabarık bir buluta karıştı. Leo yıldız kolyesine dokundu ve gülümsedi. Gördüğü her bulutun ona arkadaşını hatırlatacağını biliyordu. O günden sonra Leo gökyüzüne farklı baktı. Her yerde ejderhalar, kaleler ve tavşanlar gördü.

Leo eve döndüğünde gördüğü tüm bulutların resimlerini çizdi —kedi, kale, at, dinozor. Annesi sordu: "Bulutları nereden öğrendin?" Leo dışlarındaki küçük boşluğu göstererek sırtıttı. "Arkadaşımdan," dedi. "Gökyüzü harikalarla doludur," dedi Leo, "eğer bir arkadaşın ve biraz hayal gücün varsa." Ve her gün başını kaldırıp gülümsedi.